

Strípky Čriepky

Časopis Čechů, Moravanů, Slezanů a Slováků na Novém Zélandě

Číslo 8 (No.8)

Srpen 2012 (August 2012)

Ročník 23 (Vol. 23)

Čeští a slovenští spisovatelé

Josef Václav Sládek

Josef Václav Sládek (27. října 1845 Zbiroh – 28. června 1912 Zbiroh) byl český spisovatel, básník, novinář a překladatel. Je považován za zakladatele české poezie pro děti. Byl členem Akademie českých věd.

Život

Narodil se ve Zbirohu na Křivoklátsku; jeho otec byl zednický mistr, později stavitel. Studoval akademické gymnázium v Praze, poté Filozofickou fakultu. Jelikož jeho rodiče chtěli, aby byl knězem, odmítli ho podporovat při studiích a nakonec se s ním rozešli. Po rozchodu s rodiči se živil kondicemi. Později začal psát básně, vydával je a pracoval v nakladatelstvích spojených s lumírovci.

Roku 1868 odjel do USA, kde vedl dobrodružný život. V Americe strávil dva roky (do roku 1870) a pracoval zde jako dělník v mnoha profesích. Zde se zajímal o osud černochů, s nimiž pracoval. Pobyt v USA ho velmi ovlivnil, po celý zbytek života byl velmi orientován na anglo-americkou literaturu.

Po návratu z Ameriky vyučoval angličtinu na Obchodní akademii a na technice, později působil i jako lektor na pražské univerzitě. Mezi lety 1870 a 1875 byl redaktorem Národních listů. Roku 1873 se oženil s Emílií Nedvídkovou, dcerou továrníka z Počátek, do které byl zamilován od roku 1867 (poprvé se setkali když bylo Emílii patnáct let, na plese v roce 1867, těsně před Sládkovým odjezdem do USA). Rok po sňatku Emílie umírá při porodu prvního dítěte.

V roce 1873 se stal spoluvydavatelem časopisu Lumír, ve kterém od roku 1877 působil i jako redaktor. Brzy nato se stal vedoucím redaktorem, kterým zůstal až do konce

svého působení v Lumíru (1898). V letech 1897 až 1898 žil ve Vysoké u Příbrami.

Své básně a články uveřejňoval v mnoha dalších časopisech, např. v Květech, Světozoru nebo Osvětě.

Dílo

Sládkovým typickým tématem je český venkov, kde se postava rolníka (orače) stává symbolem národa a jeho odolnosti. Ve svých dílech hledá lidské hodnoty, častým námětem je pro něj domov, dětství, rodný kraj.

Láska k venkovu a lidovým postavám vedla až k ohlasovému rázu jeho poezie (Starosvětské písničky, České znělky). Sládek si venkovský svět zidealizoval s blízkostí přírody. Venkovský život mu připadá poetičtější než život ve městě. Sládek si uvědomuje i stinné stránky venkovského života, uvědomuje si cenu práce a váží si jí.

Jeho verš je jednoduchý, rytmičtý a melodický. To vedlo k jeho zhudebnění Karlem Bendlem a Josefem Bohuslavem Foersterem.

Jeho překlady z angličtiny jsou považovány za velice kvalitní a některé nebyly dosud překonány. Přeložil 33 dramát od Williama Shakespeara, překládal též Burnse, Longfellowa, Harta, Lermontova, Byrona, Coleridge a další.

Překládal i z dalších jazyků (dánština, švédština, polština, maďarština, španělština, ...), tyto překlady však už nejsou tak kvalitní jako překlady z angličtiny a byly pro Sládku poněkud okrajovou záležitostí.

Dále se zachovalo velké množství novinových a časopisových článků a fejetonů, častým námětem těchto článků je jeho pobyt v USA.

Převzato z Internetu